

Datum van inontvangstneming : 27/07/2015

Zaak C-303/15

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

22 juni 2015

Verwijzende rechter:

Sąd Okręgowy w Łodzi (Polen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

24 april 2015

Verzoekende partij:

Naczelnik Urzędu Celnego I w Ł.

Verwerende partij:

G.M. en M.S.

BESLISSING

Op 24 april 2015 heeft

de Sąd Okręgowy w Łodzi (regionale rechtbank te Łódź), Vijfde beroepskamer in strafzaken, samengesteld als volgt:

[OMISSIS]

in tegenwoordigheid van de openbare aanklager, vertegenwoordiger van het Urząd Celny I w Ł. (douanekantoor I te Ł.) [OMISSIS]

in de procedure tegen G. M. en M. S.,

beschuldigd van daden als bedoeld in artikel 107, lid 1, van de Kodeks karny skarbowy (wetboek fiscaal strafrecht) en andere daden,

op het hoger beroep van de Naczelnik Urzędu Celnego I w Ł. (diensthoofd van het douanekantoor I te Ł.)

tegen de beslissing van de Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi (districtsrechtbank Łódź-Widzew) van 13 januari 2015 [OMISSIS]

tot seponering van de zaak

overeenkomstig artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie [OMISSIS] en artikel 22, lid 1, van de Kodeks postępowania karnego (wetboek van strafvordering) juncto artikel 113, lid 1, van het wetboek fiscaal strafrecht

besloten als volgt:

1. Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag betreffende de uitlegging van bepalingen van Unierecht:

„Kan artikel 8, lid 1, van richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij (PB L 204, blz. 37, zoals gewijzigd) aldus worden uitgelegd dat bij niet-mededeling van als technische voorschriften aangemerkte voorschriften een onderscheid kan worden gemaakt met betrekking tot de gevolgen in dier voege dat, in het geval van voorschriften die vrijheden betreffen die niet aan de beperkingen van artikel 36 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie onderworpen zijn, de niet-mededeling ervan dient mee te brengen dat die voorschriften in een bepaalde aanhangige zaak niet mogen worden toegepast, terwijl in het geval van voorschriften die vrijheden betreffen die aan de beperkingen van artikel 36 van dit Verdrag onderworpen zijn, de nationale rechter, die tevens een Unierechter is, mag beoordelen of die voorschriften ondanks de niet-mededeling ervan voldoen aan de vereisten van artikel 36 van het Verdrag en niet onderworpen zijn aan de sanctie van niet-toepasselijkheid?”

2. De behandeling van de zaak wordt geschorst totdat de prejudiciële vraag is beantwoord.

MOTIVERING

Bij de Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi werd een akte van beschuldiging tegen G.M. ingediend, aan wie ten laste wordt gelegd dat hij als zaakvoerder van (...) sp. z o. o. (vennootschap met beperkte aansprakelijkheid naar Pools recht) in de periode van 6 juli 2012 tot en met 23 januari 2013 in de bar (...) te A. de speelautomaten (...) met nummer (...) heeft geëxploiteerd zonder in het bezit te zijn van de krachtens artikel 6, lid 1, van de Ustawa o grach hazardowych (wet op de kansspelen) van 19 november 2009 [OMISSIS] vereiste vergunning voor de exploitatie van een speelcasino,

[Or. 2]

dat wil zeggen een strafbaar feit als bedoeld in artikel 107, lid 1, juncto artikel 9, lid 3, van het wetboek fiscaal strafrecht,

alsook tegen M.S., aan wie ten laste wordt gelegd dat zij als verhuurster [OMISSIS] van een gedeelte van de bar (...) te A. de speelautomaten (...) met nummer (...) heeft geëxploiteerd zonder in het bezit te zijn van de krachtens artikel 6, lid 1, van de wet op de kansspelen van 19 november 2009 [OMISSIS] vereiste vergunning voor de exploitatie van een speelcasino,

dat wil zeggen een strafbaar feit als bedoeld in artikel 107, lid 1, van het wetboek fiscaal strafrecht.

Bij beslissing van 13 januari 2015 heeft de Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi [OMISSIS] de zaak tegen G.M. en M.S. geseponeerd [OMISSIS].

De Sąd Rejonowy oordeelde dat artikel 6, lid 1, van de wet op de kansspelen, op grond waarvan voor activiteiten op het gebied van roulettespelen, kaartspelen, dobbelspelen en geautomatiseerde spelen een vergunning voor de exploitatie van een speelcasino is vereist, een technisch voorschrift is dat, aangezien het niet aan de Commissie is meegedeeld, niet jegens de beschuldigten kan worden gehanteerd en evenmin kan vallen onder de algemene regel van artikel 107, lid 1, van het wetboek fiscaal strafrecht, dat bepaalt dat strafbaar is wie in strijd met de wettelijke bepalingen of de voorwaarden van de vergunning of toestemming kansspelen, geautomatiseerde spelen of weddenschappen organiseert of exploiteert.

De Sąd Rejonowy baseerde zich daarbij op de beslissing van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 19 juli 2012 in de zaken C-213/11, C-214/11 en C-217/11, waarin het Hof heeft vastgesteld dat artikel 14, lid 1, van de wet op de kansspelen, dat bepaalt dat roulettespelen, kaartspelen, dobbelspelen en geautomatiseerde spelen uitsluitend in speelcasino's mogen worden georganiseerd, een technisch voorschrift is.

Volgens de Sąd Rejonowy dient ook artikel 6, lid 1, van de wet op de kansspelen als een technisch voorschrift te worden aangemerkt.

De Sąd Okręgowy moet bij het onderzoek van het hoger beroep van de Naczelnik Urzędu Celnego I w Ł. tegen de beslissing van de Sąd Rejonowy beslissen hoe het Europese recht moet worden uitgelegd met betrekking tot de gevolgen van de niet-mededeling van de technische voorschriften van de wet op de kansspelen. De in het onderhavige geding aan de orde zijnde speelautomaten zijn in Tsjechië aangeschaft.

De Sąd Okręgowy is om te beginnen op de hoogte van de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie over artikel 36 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, die op het gebied van kansspelwetgeving is tot stand gekomen en de lidstaten onder meer een verregaande beoordelingsmarge

toestaat omdat tussen de lidstaten onderling op dit gebied aanzienlijke verschillen van morele, religieuze en culturele aard bestaan.

De lidstaten zijn vrij om hun beleidsdoelstellingen inzake kansspelen te bepalen, waarbij de door hen opgelegde beperkingen enkel mogen worden getoetst aan de door de bevoegde autoriteiten van de betreffende lidstaat nagestreefde doelstellingen en het waarborgen van het nagestreefde beschermingsniveau. Bovendien moeten die beperkingen voldoen aan de uit de rechtspraak van het Hof voortvloeiende eisen inzake de evenredigheid ervan (arrest *Placanica* e.a., C-338/04, C-359/04 en C-360/04, EU:C:2007:133, punt 48; arrest *Läärä* e.a., C-124/97, EU:C:1999:435, punt 36; arrest *Zenatti*, C-67/98, EU:C:1999:514, punt 34).

De *Sąd Okręgowy* is eveneens bekend met de beslissingen van het Hof van Justitie van de Europese Unie in de zaken *CIA Security International SA* (C-194/94) en *Lidl Italia* (C-303/04), waarin het Hof heeft vastgesteld dat niet-nakoming van de mededelingsplicht tot gevolg heeft dat de technische voorschriften buiten toepassing dienen te worden gelaten, zodat zij niet aan particulieren kunnen worden tegengeworpen. In de zaak *CIA Security International SA* heeft het Hof tevens het argument afgewezen dat het feit dat die voorschriften niet kunnen worden tegengeworpen aan derden, een leemte in de nationale rechtsorde zou creëren en daardoor ernstige moeilijkheden zou kunnen veroorzaken, met name wanneer het gaat om veiligheid.

[Or. 3]

De *Sąd Okręgowy*, die weet welke gevolgen uit het „*acte éclairé*”-beginsel voortvloeien, gaat ervan uit dat het voorwerp van het onderhavige geding niet hetzelfde is als dat van de zaken *CIA Security International SA* en *Lidl Italia*, aangezien de technische voorschriften die in de hogergenoemde zaken niet waren meegedeeld, betrekking hadden op gebieden van regelgeving die niet waren onderworpen aan beperkingen die vergelijkbaar zijn met de voor kansspelen geldende beperkingen, die tot doel hebben de maatschappij te beschermen tegen de negatieve gevolgen van kansspelen en de controle van de overheid over dit gebied, dat ten grondslag ligt aan talloze bedreigingen in de vorm van verslaving, maar ook van de ontwikkeling van criminele organisaties, te versterken.

Het conflict tussen de beschermde rechtsgoederen is derhalve onmiskenbaar. Enerzijds beoogt richtlijn 98/34 immers de bescherming van het vrije verkeer van goederen en een voorafgaande preventieve controle, die in wezen door middel van de mededelingsplicht wordt uitgeoefend (arrest *CIA Security International SA*). Anderzijds laat artikel 36 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie verboden of beperkingen van invoer, uitvoer of doorvoer toe die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van bescherming van de openbare zedelijkheid, de openbare orde, de openbare veiligheid, de gezondheid en het leven van personen,

mits die verboden of beperkingen geen middel tot willekeurige discriminatie noch een verkapte beperking van de handel tussen de lidstaten vormen.

Volgens de Sąd Okręgowy is het daarom nodig artikel 8 van richtlijn 98/34 te onderzoeken teneinde vast te stellen of die bepaling aldus kan worden uitgelegd dat het wegens het specifieke voorwerp van de betreffende regeling, dat de beperkingen als bedoeld in artikel 36 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie toelaat, geoorloofd is dat niet-mee gedeelde voorschriften eerst worden getoetst aan het beschermingsregime van het Verdrag en het litigieuze voorschrift pas geen toepassing mag vinden wanneer het resultaat van die toetsing negatief uitvalt.

Het onvoorwaardelijke gevolg van de niet-mededeling van naderhand als technische voorschriften aangemerkte voorschriften, dat erin bestaat dat zij automatisch geen toepassing meer kunnen vinden, zonder dat kan worden onderzocht of zij binnen de door artikel 36 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie getrokken grenzen blijven, kan immers moeilijk zonder voorbehoud worden aanvaard wanneer dat leidt tot een volledige vrijheid om kansspelen te organiseren, zonder dat sprake is van enige beperking of controle. Wanneer dat gevolg geacht wordt onvoorwaardelijk te zijn, zou dat ook een destabiliserend effect kunnen hebben op het overheidsbeleid op andere door artikel 36 van het Verdrag bestreken gebieden die verband houden met de handel in goederen en diensten, in gevallen waarin voorschriften niet werden meegedeeld en naderhand als technische voorschriften worden aangemerkt.

Gezien de noodzaak een uitlegging van de bepalingen van het Europese recht te verkrijgen op het gebied waarop de prejudiciële vraag betrekking heeft, is het gerechtvaardigd de behandeling van de zaak te schorsen totdat het Hof van Justitie van de Europese unie de prejudiciële vraag heeft beantwoord.